

Но тая епоха се подготвяше още отъ пролѣтѣта 1875., когато чечна възстанието въ Босна и Херцеговина, когато четитѣ бѣха плъзнали по Балкана отъ Сливенъ до Трояъ по Срѣдня Гора, отъ Панагюрище до Стара-Загора, и сътвориха първитѣ чудеса, първитѣ подвизи отъ героизмъ. Началото на есенъта — споредъ убѣдителнитѣ доклади на апостолитѣ, трѣбваше да ни завари още по-готови, защото само това щѣло да бжде и помощта на херцеговинци...

Естествено, единъ отъ най-активнитѣ задъ граница революционери, какъвто бѣше нашиятъ герой, трѣбваше да се вслуша въ гласътъ на революционната повеля, и да се разтича за хора, за „водители“, и за пари.

Не стѣпилъ въ Одеса отъ дълги години, нуждитѣ на револуцията го принудиха да потегли отъ Букурещъ за Русия на 21. августъ съ цѣлъ вързопъ пълномощни и прѣпоръчителни писма, въ които личи стилътъ и ржката на нашия поетъ:

#### Пълномощно.

Долуподписаний давамъ настоящето Г-ну Христо Ботйову, за да му служи за доказателство на пълното ми къмъ него довѣрие, и моля всички свои приятели и познайници да му оказватъ изискваната отъ него помощ за нашата народна цѣль, като взематъ отъ него разписки, подписани отъ Бѣлг. Револуц. Комитетъ въ Букурещъ срѣщу всѣко едно пожертвование. Вѣрвамъ, всѣки родолюбецъ ще да се отнесе съ съчувствие къмъ неговитѣ прѣдложения.

Здравейте, Вашъ побратимъ

Панайотъ Хитовъ.

Второто „пълномощно“, пакъ писано отъ Ботйова, но изходяще отъ Комитетътъ, било адресирано до „Свободолюбивитѣ господа въ Русия: